

Type vraag: *Vraag om uitleg*

Van: Fouad Ahidar

Datum van indiening: 28/04/2026

Aan: **Ans Persoons**

Bevoegdheden: collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra

Onderwerp: De inclusie van kinderen met een beperking in het VGC-vakantieaanbod 2026

Mevrouw het collegelid,

De Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) heeft haar zomeraanbod voor 2026 aanzienlijk uitgebreid met 4.000 extra plaatsen, waarvan 1.353 binnen het eigen aanbod en 2.586 via gesubsidieerde partners. Deze uitbreiding is een belangrijke stap vooruit voor Brusselse gezinnen en getuigt van een verhoogde aandacht voor toegankelijkheid en betaalbaarheid. Het is bovendien positief dat hierbij expliciet wordt ingezet op gezinnen in een kwetsbare socio-economische positie en eenoudergezinnen, die vaak als eerste uit de boot vallen bij inschrijvingen.

Tegelijkertijd stelt zich een fundamenteel probleem op het vlak van inclusie. Bij een analyse van het aanbod voor zomer 2026 op de “Jong in Brussel”-website blijkt dat er slechts één expliciet aanbod bestaat voor kinderen en jongeren met een beperking, met name het G-sportmix-kamp in Koekelberg, gericht op jongeren van 10 tot 24 jaar met een lichte verstandelijke beperking of autismespectrumstoornis.

Dit beperkte aanbod roept ernstige vragen op over de structurele verankering van inclusie binnen het Brusselse vrijetijdsbeleid.

Voor vele Brusselse gezinnen die zorgen voor een kind met een beperking blijft het vinden van een passend vakantieaanbod bijzonder moeilijk, zo niet onmogelijk. In de praktijk zijn zij vaak aangewezen op dure private initiatieven of op informele en tijdrovende contacten met individuele organisatoren. Dit staat haaks op het principe van gelijke toegang tot vrije tijd.

Nochtans tonen recente gegevens van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) en Opgroeien Vlaanderen aan dat er in Brussel naar schatting ongeveer 8.000 kinderen wonen met een erkende handicap, waarvan meer dan 60% nood heeft aan aangepaste vrijetijdsbesteding.

Hoewel de uitbreiding van het aanbod dus zonder meer positief is, blijft de inclusieve dimensie onderbelicht. Meer concreet stellen we vast: (1) een gebrek aan transparante cijfers over het aantal beschikbare plaatsen voor kinderen met een beperking; (2) het ontbreken van structurele garanties inzake aangepaste begeleiding binnen gemeenschapscentra en vakantie-initiatieven; en (3) een grote

afhankelijkheid van individuele communicatie tussen ouders en organisatoren om de noodzakelijke ondersteuning te bekomen.

Bovendien biedt het huidige VGC-zomeraanbod nauwelijks structurele waarborgen op het vlak van inclusieve randvoorwaarden, zoals aangepaste begeleiding, vervoer, rustruimtes of toegankelijk materiaal. Ouders worden vaak doorverwezen naar afzonderlijke diensten of individuele contacten, wat niet kan worden beschouwd als een volwaardige invulling van het recht op vrije tijd.

Nochtans is vrije tijd, conform het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind, een fundamenteel recht en geen bijkomstigheid. Het draagt bij tot het welzijn, de ontwikkeling en de sociale participatie van elk kind.

In dit kader heb ik de volgende vragen:

- Hoeveel plaatsen zijn voorzien voor zomeractiviteiten in 2026 voor kinderen en jongeren met een beperking via de VGC of partners van de VGC? Wat is de geografische spreiding van dat aanbod?
- Hoeveel en welke speelpleinwerkingen zijn toegankelijk voor kinderen met een beperking? Hoeveel daarvan zijn met kinderen zonder beperking en hoeveel zijn enkel voor kinderen met een beperking?
- Hoeveel kinderen met een erkende handicap namen deel aan het VGC-zomeraanbod in 2024 en 2025? Hoe verhoudt dit aantal zich tot het totaal aantal kinderen met een erkende handicap in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest?
- Wordt deze deelname systematisch geregistreerd en opgevolgd binnen de administratie? Indien niet, waarom niet?
- Omvat de uitbreiding van 4.000 plaatsen ook investeringen in inclusieve maatregelen, zoals aangepaste begeleiding, vervoer, rustruimtes en toegankelijk materiaal?
- Op welke manier wordt rekening gehouden met gezinnen die geen toegang hebben tot vervoer of digitale inschrijvingssystemen?
- Op welke wijze wordt de toegankelijkheid van gemeenschapscentra en speelpleinen geëvalueerd en verbeterd?

Voor TFA is het essentieel dat elk kind, ongeacht zijn of haar beperking, daadwerkelijk toegang heeft tot vrije tijd en ontspanning. Inclusie mag geen vrijblijvende ambitie blijven, maar moet structureel verankerd worden in het beleid.

Wij pleiten daarom voor een duidelijke, meetbare en afdwingbare inclusieve strategie binnen het VGC-vakantieaanbod, met transparante cijfers, toegankelijke communicatie en concrete garanties op het vlak van participatie voor alle kinderen.

